

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΓΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
AL 54.41.Φ4.0001

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΙΩΝΙΚΗ.

Κορφοί, Πέμπτη 30 Ιαννουαρίου 1817. Ε. Ν.

Όλα τὰ τῆς Διοικήσεως ἐκδιδόμενα διὰ τῆς Εφημερίδος ταύτης, εἶναι ἐπικεκρωμένα ἐξ Οφφικίου.

ΚΟΡΦΟΙ, 30 Ιαννουαρίου.

Π Ρ Ο Κ Η Ρ Υ Γ Μ Α.

Ἐκ Μέρους τῆς ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ τοῦ Τιμιωτάτου ΣΕΡ ΘΩΜΑ ΜΕΤΑΛΑΝΑ, Ἱππέως τοῦ μεγάλου Γαυροῦ τοῦ Τιμιωτάτου Γραμματικοῦ Τάγματος τοῦ Βάνιου, Μέλους τοῦ Τιμιωτάτου κατὰ μέρος Συμβουλίου τῆς ΑΥΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ, Τανέντε-Γρατάρχου, καὶ Ἀρχηγέμενος τῶν ἐν τῷ Μεσογαίῳ Δυνάμεων τῆς ΑΥΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ, Διοικητοῦ τῆς Μέλτας, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς Ἐξαρτωμένων Ἰσθμῶν, καὶ ΛΟΡΔ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ τῆς ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ εἰς τὰς Ἐνωμένας Ἐπαρχίας τῶν Ἰωνικῶν Νήσων, κτ. κτ. κτ.

Ἡ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ, μὲ τὸ νὰ ἔλαβε πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ νὰ δώκῃ καθεὶ ἐλάφρως καὶ βοήθειαν πρὸς τὸν λαὸν τῆς Νήσου ταύτης ἀνασχοληθεῖσα περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο διὰ νὰ ἐμποδίσῃ κάθε ἀίσχρως ἐφείρημα καὶ μέσον φατῆας τινὸς ἐπάνω εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν Κρεάτων, ἣ ὅποια εἶναι τόσον χρεωδὴς εἰς τὸν αὐτὸν λαόν, καὶ μὲ τὸ νὰ εἶναι πληροφορημένη πρὸς τοῦτοίς ἡ ΑΥΤΗ ΕΞΟΧΟΤΗΣ ΤΟΥ, ὅτι, διὰ τὴν γενικὴν ἄλλειψιν, ἣτις καταβασκίζει τὸ περισσότερον μέρος τῆς Εὐρώπης ἐξ αἰτίας τῆς ὀλίγης συνάξεως τῶν Γεννημάτων τοῦ παρελθόντος χρόνου, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Σιταρίου πρέπει νὰ αὐξήσῃ, καὶ ὅτι κατὰ δυστυχίαν καὶ ὁ λαὸς τῆς Νήσου ταύτης πρέπει νὰ αἰσθανθῇ ἐκ τούτου μεγάλον βάρος, ἐψήφισε μίαν ἐπὶ τούτῳ ἑξαρχιστὴν Ἐπιτροπείαν, καὶ Πρόεδρον τῆς αὐτῆς τὸν Ἱππέα Λευκόκοιλον, διὰ νὰ φροντίσῃ εἰς τοῦτο καὶ νὰ ἐπιμαλθῇ νὰ μεταχειρισθῇ ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέσα, ὅσα ἤθελε τῆ φαντασίᾳ χεῖρα καὶ ἀναγκαῖα διὰ νὰ προβλέψῃ τὰ δύο προσημειωθέντα εἶδη, τὰ ὅποια εἶναι χρεωδὲστα καὶ ὠφελιμώτατα. Ὅθεν κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπείας, ἡ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ πρὸς ἄξει τὰ ἀκόλουθα.

1. Εἶναι συγχωρημένον πρὸς τὸν καθένα νὰ ἐμβάσῃ καθεὶ εἶδος ζώου εἰς τὴν Ἀγορὰν τῆς Νήσου ταύτης, πληρόνωντας ὅμως τὸ συνειδισμένον εἰς τοῦτο ὄσιμον, εἴτε δασμὸν.
2. Εἶναι συγχωρημένον πρὸς τὸν καθένα νὰ σφάζῃ Βόδια καὶ νὰ τὰ πωλῇ πρὸς ζωοτροφίαν τοῦ Κοινοῦ, μὲ τὴν ἀκόλουθον συμφωνίαν, ἥτις ἡ μεγάλη τέρα τιμὴ τῆς πωλησεώστων νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ εἶναι περισσότερη ἀπὸ εἰκοσιεπτὰ Γαζέτας τὴν λύτραν.
3. Καὶ ἐπεὶ ἔλαβε καὶ ἀπὸ προτήτερον μίαν τοιαύτην ἐλευθερίαν, ἣ ὅποια ἴσως δὲν ἦτον καλὰ φανερὰ καὶ γνωστὴ πρὸς ὅλους, αἰ γένη ἡ αὐτὴ μὲ ὅλον τούτο πασιδηλὸς καὶ διὰ τοῦ παρόντος, διὰ νὰ τὴν μάθωσιν ὅλοι, καὶ νὰ τὴν ἔχωσιν ὡς κανόναν.
4. Ὅποῖος ἤθελε παρεβῆ τὰς παρῶσας διατάξεις, μὲ τὸ νὰ πωλήσῃ τὸ Βόδιον κατὰ εἰς περιπερισσὴν τιμὴν ὅσον εἰδιορίσθη ἄνωτέρω, θέλει παιδεύεται διὰ τὴν ποικύτην παρεβάν, καθὼς πρέπει, κατὰ τὰ Δικτάγματα τοῦ Ἐσφορίου τοῦ ἐπὶ τῶν Ζωοτροφιστῶν.

Περὶ δὲ τοῦ Σιταρίου ἡ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ κρίνει χρεός του νὰ κάμῃ γνωστὸν τοῖς πᾶσιν, ὅτι κατὰ τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὅποιαν ἔκαμε διὰ νὰ προβλέψῃ ἀσφαλῶς μίαν ἀρκετὴν ποσότητα εἰς χεῖσιν τοῦ λαοῦ τούτου, ἡ τρέχουσα τιμὴ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀγορὰν, δὲν θέλει αὐξήσῃ, ἐν ᾧ ἡμπορεῖ τις νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι αὐτὴ εἶναι ὀλιγοτέρα ἀπὸ ὅσην αὐτὸ πληρένεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τοὺς Γαϊτονικοὺς τόπους, καὶ ἐλπίζει πρὸς τοῦτοίς νὰ δώκῃ μίαν πραγματικὴν βοήθειαν εἰς τὰς πλέον ἐνδεδεῖς τάξεις τοῦ λαοῦ τῶν πλέον πτωχῶν Χωρίων, διὰ τὸ νὰ μὴν ἔχωσι κανένα εἰσόδημα, ὅλον τὸν Μάρτιον μῆνα καὶ τὸν Ἀπρίλιον, διαμοιράζουσα σιτάρια δωρεὰν πρὸς ἐλάφρως τῶν αὐτῶν εἰς τὰς πλέον καταπειγούσας χρεῖς των.

Τὸ Ἐσφορίον τὸ ἐπὶ τῶν Ζωοτροφιστῶν εἶναι ἐπιφορτισμένον νὰ δημοσιεύσῃ πρὸς τὸ Κοινὸν τοὺς ὅσους τρόπους εἰδιορίσθησαν διὰ τὸ Σιτάριον ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον ἐμβῆκεν ἐδῶ τώρα ἐσχέτως εἰς χεῖσιν τῶν Ἐγκατοίκων, διὰ νὰ μὴν ἤθελεν αὐξήσῃ παντελῶς ἡ παρῶσα τιμὴ τοῦ Ψωμίου.

Τὸ Παρὸν θέλει τυπωθῇ καὶ εἰς τὰς δύο Γλώσσας τὴν Ἀπλοελληνικὴν, καὶ τὴν Ἰταλικὴν. καὶ θέλει δημοσιευθῇ ἀπανταχοῦ διὰ νὰ τὰ μάθωσιν ὅλοι.

Ἐκ τοῦ Παλατίου, Κορφοί, 20 Ιαννουαρίου 1817.

ΚΑΤ' ΕΠΙΤΑΓΗΝ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΤΟΣ,
ΟΥΙΛΙΑΜ ΜΕΡΙΕΡ,
Ἐξ Αποφάσεων τῆς Διοικήσεως.

Π Ρ Ο Κ Η Ρ Υ Γ Μ Α.

Ἐκ μέρους τῆς ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ τοῦ Τιμιωτάτου ΣΕΡ ΘΩΜΑ ΜΕΤΑΛΑΝΑ, κτ., κτ., κτ.,

Ἐπειδὴ ἡ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ ὁ Λόρδ Μέγας Ἀπίστολος τῆς ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ ἔλαβε πρὸ πολλοῦ κάποιαι εἰδοποιήσεις, ὅτι ἐσώζετο εἰς τὰς Ἐπαρχίας ταύτας μίαν Ἐπιβουλευτικὴν Συνωμοσίαν, εἰς τὴν ὅποιαν ἐνείχοντο διάφορα ἔγκριτα καὶ ἀξιοτίμα Ὑποκείμενα, καὶ ἐπειδὴ εὗρισκεν, ὅτι τοιαῦται εἰδοποιήσεις ἐπαβεβαιούντο ἐνίοτε εἰς τὴν πρόθεσιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀπὸ ἀξιοπιστάτινα περιστατικά, ἡ ΑΥΤΗ ΕΞΟΧΟΤΗΣ ΤΟΥ ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ φανερὸν τὸ πρᾶγμα τούτο διὰ μέσου μιᾶς δημοσίου ἐξετάσεως, ἣ ὅποια ἐμελλε νὰ γένη ἐνώπιον τῆς ΑΥΤΗΣ ΕΞΟΧΟΤΗΣ ΤΟΥ, τῆς Γερουσίας, διαφόρων Μελῶν τοῦ Πρωτίστου Συμβουλίου, καὶ τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Διοικήσεως, λαμβάνουσα ἐν ταύτῳ τὰ ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ μέσα, διὰ νὰ βάλῃ ἀσφαλῶς ἐν τῇ ἐπιτήρσει τὰ Ὑποκείμενα ἐκεῖνα, καὶ κατ' ἐπιταγήν ἐκείνην, καὶ τὰ ὅποια ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης λοιπὸν, εἶνε μίαν τοιαύτην ἐξέτασιν, καὶ ἐπειτὰ ἀπὸ τὴν ἀποφασιστὴν ἐκείνην, καταπέσεισαν ὅσοιου τόσον ἡ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ, καθὼς καὶ ὅλα τὰ παρεμεικόμενα Ὑποκείμενα,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΓΩΝ

ὅτι τοιαύτη Συνομοσίον ἦτον ψευδής, χωρίς κανένα θεμέλιον, καὶ δολία κατὰ πάντα.

Αὐτίως δὲ ἔργον ἀναγκάσιον καὶ διὰ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, καὶ διὰ τὴν ιδιότητά καὶ χαρακτηῖσθαι ταύτων εἰδοποιήσεων, τοῦ νὰ γένη καταρχὰς μία τοιαύτη δημοσίαι ἐξέτασις, με σκοπὸν νὰ φανερωθῇ τὸ πρᾶγμα τοῦτο, γίνεται καὶ τῶρα ἀναγκάσιον ἐξ ἴσου διὰ κάθε πολιτικὸν δίκαιον τῆς Ἐπικρατείας, καὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην αἰεὶ, ὅτι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔδωκαν καταρχὰς κάποιας εἰδοποιήσεως περὶ τοιαύτης ὑποθέσεως, καὶ φαίνονται πιθανῶς αἱ πρωταίτιοι τοιαύτης ἀνόμου καὶ αἰσχροῦς συκοφαντίας, ἡ ὁποία εἶναι ὡς μία συνομοσίον ἐναντίον τῆς ζωῆς καὶ τῆς τιμῆς τινῶν ἐκ τῶν Ἐγκριτωτέρων Ὑποκειμένων τῆς Νήσου ταύτης, νὰ παρρησιασθῶσιν εἰς ἓνα Δικαστήριον ἐπὶ τούτῳ, διὰ νὰ ἐποδῶσιν λόγον περὶ τοῦ πολιτευμῶντων, καὶ νὰ ἀπολογηθῶσιν.

Ὅθεν ἡ Αἴτιον Ἐσοχοτή ἐκρίναν εὐλόγον νὰ διορίσῃ περὶ τοιαύτης ὑποθέσεως μίαν ἐπὶ τούτῳ Ἐπιτροπέαν, ἡ ὁποία θέλει συγκροτηθῆται ἀπὸ τὰ ἀκόλουθα Ὑποκειμένα.

Απὸ τὸν Οὐίλλιαμ Μέγιερ, Σκουδιέρον, τὸν ἐξ Αποδρήτων τῆς Δικιήσεως, ὡς Πρόεδρον.

- Απὸ τὸν Κύριον Συνήγορον Ἰωάννην Καππέδοξαν.
- Απὸ τὸν Ρικάρδον Πλάσκετ, Σκουδιέρον, Δημόσιον Ὑπαστυφύλακα.
- Απὸ τὸν Κύριον Φήλικα Ζαμβέλλην, Μέλος τοῦ Πρωτίσου Συμβουλίου.
- Απὸ τὸν Ροβέρτον Φόρετ, Σκουδιέρον, τὸν Πάρεδρον τῆς Αἴτιον Ἐσοχοτήτος.

Ἡ Αἴτιον Ἐσοχοτή εὐαρεστεῖται πρὸς τούτοις νὰ διορίσῃ, εἴ ἢ ἄνω εἰρημένη Ἐπιτροπέα νὰ καθίσῃ ἀμέσως ἐπὶ Κριτηρίου, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ὑπόθεσιν τῶν προειρημένων ψευδῶν εἰδοποιήσεων, καὶ ἀφ' οὗ ἀκροασθῇ τὰ μέρη αὐτὰ, νὰ ἐνώσῃ καὶ Αὐτὴ τὴν γνώμη της περὶ τῆς ἀπορᾶσεως, εἴτε νὰ ἀφαιρῶσιν, εἴτε νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ κρινόμενοι, καὶ νὰ κάμῃ μίαν Ἐγγραφὸν Αναφορὰν πρὸς τὴν Ἐσοχοτήτου διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Δημοσίου Δίκης: Ἡ Ἐπιτροπέα Αὐτὴ ἔχει προσέτι ὅλον τὸ κύρος νὰ κορᾷ ἐμπροσθέντης μάρτυρας, διὰ νὰ τοὺς ἐξετάσῃ με ὄροντους, καὶ νὰ κάμῃ νὰ τὴ παρρησιασθῇ καθε Χαρτίον καὶ ἀποδεικτικὸν γράμμα, τὸ ὁποῖον νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν. Ἡ Αἴτιον Ἐσοχοτή προσκαλεῖ ἀκόμη διὰ τοῦ παρόντος κάθε ἄνθρωπον, (ὅς τις νὰ εἶχε νὰ δώσῃ ἢ νὰ εἰπῇ κάποιαν σαφῆνειαν εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν) νὰ παρρησιασθῇ ἐμπροσθεν τῆς Ἐπιτροπέας Αὐτῆς, καὶ νὰ μαρτυρήσῃ, ὅ, τι καὶ ἂν ἤξούρη.

Τὸ Παρὸν θέλει τυπωθῆ καὶ εἰς τὰς δύο Γλώσσας τὴν Ἀπλοελληνικὴν, καὶ τὴν Ἰταλικὴν, καὶ θέλει δημοσιευθῆ ἀπανταχοῦ διὰ νὰ τὸ μάθωσιν ὅλοι.

Ἐκ τοῦ Παλατίου, Κορφοῦ, 25 Ἰαννουαρίου 1817.

ΚΑΤ' ΕΠΙΝΑΓΗΝ ΤΗΣ Αἴτιον Ἐσοχοτήτος,
ΟΥΙΛΙΑΜ ΜΕΓΙΕΡ,
Ἐξ Αποδρήτων τῆς Δικιήσεως.

Ο Καπιτάν Πρέζων, Καπιτάνιος τῆς Φρεγάτας τῆς Αἴτιον Μεγαλειότητος, τῆς ὀνομαζόμενης, Εὐφράτου, τὰς 14 τοῦ τρέχοντος ἡμερολογίου μέσα εἰς τὴν ἰδίαν Φρεγάταν τὴν Αἴτιον Μεγαλειότητα τὸν Λόρδ Μέγαν Αποστόλον, καὶ μερικὰ ἄλλα ἐκλελεγμένα Ὑποκειμένα, διὰ νὰ εὐθυμῶσιν. Ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας τῶν Κορφῶν, Βασίλειος Θεοτόκης, ὁ Κύριος Δ. Βουλτζος ἀπὸ τὴν Ζάκυνθον, ὁ Κύριος Φελίξ Ζαμβέλλης ἀπὸ τὴν Αἴ. Μαύραν, μέλη ὅλοι αὐτοὶ τοῦ Πρωτίσου Βουλευτηρίου, ἦτον ἐκ τῶν κεκλημένων. Διὰ νὰ γένη λοιπὸν πλεον διαδῆλος καὶ ἐπίσημος ἡ τοιαύτη εὐθυμῶσις συναδιατριβῆ, ἀνώμασαν ἐπάνω εἰς τὸ μεσσηνὸν καταρτίον τοῦ Εὐφράτου τὴν Ἐμπορικὴν σημαίαν, τὴν ὁποίαν αἱ Ἐνωμένα Ἐπαρχία αὐταὶ θέλει λαμβάνει τὴν ἀδειαν νὰ μεταχειρίζονται, κατὰ τὸ ἔβδομον ἄρθρον τῆς Συνθήκης τοῦ Παρισίου. Τὰ Ἰωνικὰ Καράβια (δι' ἑσὸν ἡμεῖς ἡ

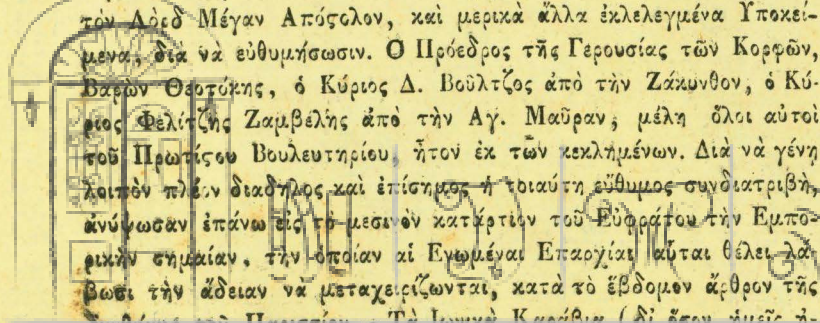
ξέουρον) θέλει ταξειδεύωσι με τὴν σημαίαν ταύτην, εὐθὺς ὅπου αὐτὴ παρρησιασθῇ πρὸς τὴν Νομοθετικὴν Σύνοδον, καὶ εὐθὺς ὅπου τὸ Νέον Νομοθετικὸν Σύστημα λάβῃ τὴν ἐπικύρωσίν του ἀπὸ τὸν Πρωταγὴν Βασιλέα τῶν Ἐνωμένων Ἐπαρχιῶν τούτων, ἔχου ἀπὸ τὴν Αἴτιον Μεγαλειότητα, τὸν Βασιλέα τοῦ Ἐνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Ἑσπετανίας, τῆς Ἰσλανδίας, καὶ τοῦ Ἀνόβερ.

ΛΟΝΔΡΑ, 14 Νοεμβρίου.

Τὸ Πακβόττον (μικρὸν πλοῖον) τὸ ὀνομαζόμενον, ὁ Λοῦξ τοῦ Κέντ, ἔφθασεν ἐδῶ ἀπὸ τὴν Λισβώναν διὰ τέσσαρας ἡμέρας. Κανείς δὲν ἐνθυμεῖται νὰ συνέβῃ ἄλλοτε ποτὲ τὸ πέρασμα τοῦτο τίσον σύντομον, καίτις τόσον ὀλίγον κηροῦ διάστημα. Αὐτὸ ἔφερε με βεβαιότητα γράμματα πρὸς τὴν Διοίκησιν ἀπὸ τὸν Λόρδ Βέρεσφορδ. Ὀλίγον προηγήθη ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναχωρήσῃ ἡ Αὐθεντία τοῦ ἀπὸ τὴν Λισβώναν διὰ τὸ Βραζιλ, συνέβῃ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Ἀντιδιοικήσεως τῆς Λισβώνας μία μεγάλη διχόνοια. Ὅθεν βλέπων ὁ Λόρδ Βέρεσφορδ, ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ τελειώσῃ με αὐτὴν τὰς ἀξιολόγους ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας ἦτον ἐπιφορτισμένος νὰ πραγματοποιῆ, ἐροβήρισε τὴν Ἀντιδιοίκησιν, λέγων, ὅτι θέλει ὑπάγῃ προσωπικῶς εἰς τὴν Αὐλὴν τοῦ Βραζιλ, διὰ νὰ παραστήσῃ πρὸς αὐτὴν τὰ δικαιολογηματά του. Ἡ Ἀντιδιοίκησις ἀκούσασα τὸν λόγον τοῦτον, καὶ θέλουσα νὰ προλάβῃ τοὺς σκοποὺς τοῦ Πρέσβευος τῆς Ἀγγλίας, ἀπεφάσισε καὶ ἐπεμφεν εἰς τὸ Βραζιλ δύο Ἐπιτρόπους, τοὺς ὁποίους τοὺς ἐδιόρισε νὰ κάμωσι πρὸς τὴν Αὐλὴν μίαν πολλὰ διεξοδικὴν παράστασιν περὶ τὴν ὑπόθεσιν καὶ τῆς λογοτριβῆς αὐτῆς. Ὁ Λόρδ Βέρεσφορδ μαθὼν τὸ σάλπισμον τῶν ἄνῶν τούτων, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Λισβώναν μίαν ἑβδομάδα ἔπειτα ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους τῆς Ἀντιδιοικήσεως, ἔφθασεν εἰς τὸ Βραζιλ δύο ἡμέρας προηγήθη ἀπὸ αὐτοὺς, ἔλαβεν ἀκρόασιν παρὰ τοῦ Μονάρχου, ὅς τις τὸν ὑπεδέχθη φιλοφρόνως, καὶ ἐπέτυχεν ὅλα ὅσα ἐξῆται. Οἱ Ἐπιτροπὶ ὅμως τῆς Ἀντιδιοικήσεως ἔλαβον μίαν πολλὰ διαφορετικὴν ὑποδοχὴν, ἐπειδὴ τοὺς ἐφυλάκισαν διὰ προσταγῆς τῆς Αὐλῆς εὐθὺς ὅπου ἔφθασαν ἐκεῖ. Ἐλάβομεν τῶρα ἐδῶ τὴν εἰδησιν, ὅτι ἡ Αὐθεντία τοῦ Λόρδ Βέρεσφορδ κατεῦδῶθη πάλιν εἰς τὴν Λισβώναν.

-- Πλήθος θεατῶν ἀπειράριθμον συνήχθησαν εἰς τὰ πρῶτὰ τοῦ Γουίλδαλ διὰ νὰ ἰδῶσι τὴν παρακολούθησιν τοῦ Λόρδ Τοπάρχου, ἧτις ἔγινε μεγαλοπρεπεστάτη. Ἡ παρακολούθησις αὐτὴ ἀνεχώρησε τὰς 9 τοῦ τρέχοντος περὶ τὴν μισὴν ὥραν μετὰ τὸ μεσημέριον ἀπὸ τὸ Γουίλδαλ με ὄλην τὴν πρέπουσαν εὐταξίαν, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν γέφυραν τοῦ Βλάκφιαρς, ὅπου διάφοροι βάρκαι μεγαλοπρεπῶς ἐστολισμένοι ἐπρόσμενον τὸν Λόρδ Τοπάρχον, τοὺς Κριτὰς, τοὺς Ἰήτορας, τοὺς μεγάλους Ἀξιωματικοὺς τῆς Πύλεως κτ. Ο ποτ: Τὰμ σις παρίσανεν ἐν ταυτῶ μίαν εἰκόνα πολλὰ ἀξιόθεατον. Ἀφ' οὗ ἡ Αὐθεντία τοῦ ἐξεβαρκαρίσθη περὶ τὰς δύο ὥρας εἰς τὴν παλαιὰν αὐλὴν τοῦ Παλατίου, ὅπου μετ' ἔπειτα περὶ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ θησαυροφυλακίου, ὅπου ὁ Χαρτοφύλαξ τὸν παρέστησε πρὸς τὸν Λόρδ Πρωτὸν Βασιλῆον. Ἡ παρακολούθησις ἐπανεστρεψε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν πόλιν δι' ἄλλων ὁδῶν, αἱ ὁποῖαι ἔγεμον παρομοίως ἀπὸ πλήθος ἀπειράριθμον φιλοπεριέργων.

-- Ἡ Δημογραφία τοῦ Πάππα, τὴν ὁποίαν ἐμίλησε τὴν ἡμέραν τῆς ὑσέρας ἐκλογῆς τῶν Καρδινάλιων, περιέχει μερικὰ πρᾶγματα ἀξιόπεριεργα περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας εἰς τὴν Κίναν. Μαυθάνομεν ἐξ αὐτῆς, ὅτι οἱ Ἀπόστολοι Ἰησοῦτα ἔλαβον εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν ἐκείνην τῶρα ἐσχάτως μεγάλους καταδιωγμοὺς. Ὁ Γαβριὴλ Δουφρέσσης, Ἀπόστολος Γάλλος, Ἐπίσκοπος τῆς Ταβράκας, καὶ Ἐπίτροπος Ἀποστολικῆς τῆς Ἐπαρχίας Σετοῦεν εἰς 29 χρόνων διάστημα, κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Αὐτὸς ὄντας ἐξορίτος ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Κίνας, καὶ θέλωντας, ἕλω τῆς θρησκείας κινουμένος, νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ τὸν ἐπίσκοπον παρῶν, καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς τὰ αἶμα. Οἱ Μανδραίνιοι (ἀσκηταὶ τῶν Ἐπαρχιῶν) ὑπεκρίθησαν τότε παρευθὺς, ὅτι ἔλαβον πολλὴν εὐσπλαγγίαν δι' αὐτὸν, καὶ ἐδιόρισαν νὰ τὸν ἐντάξωσιν ἀπὸ τὰ σέβηρα, μάλιστα τοῦ ἑκαμὰν καὶ μεγάλας περιποιησεις. Ἀλλ' αὐτοὶ εἶχον τὸ μέλι εἰς τὸ στόμα, καὶ

τὸ φρεσὶν εἰς τὴν καρδίαν. Οθεν καὶ μετὰ αὐτάς μιν μεγάλην τὸν ἐπιπέσειν νὰ ἀρνηθῆ τὴν Ὀρθόδοξον του. ἀλλ' αὐτὸς ἐξ ἐναντίας ὤμιλησεν ἐλευθέρως κατὰ τῆς οὐτιδανῆς καὶ ἀρχήσου Ὀρθόδοξας τῆς Κίνας, καὶ ἐξέμνησε μετὰ μεγάλους ἰπαινούς τὰ χριστιανικὰ Δόγματα. ἀλλ' οἱ ἀκούστροποι Μανδαννοὶ ἐκρυψαν δὺς ἀνδρὺς ὀπίσω ἀπὸ ἑνὸς τοῖχου, οἱ ὅποιοι ἀντέγραφον τὰ, ὅσα ἔλεγεν ὁ Ἐπίσκοπος. Οθεν, ἀπ' οὗ τοῦ κτεστρώσαν μίαν κατηγορίαν ἐγκληματικὴν ἐναντίον του, τὸν ἐπαρῆσάντων ἐμπροσθεν τοῦ Ἀντιβασιλέως, ὁ ὅποιος ὄντας ἐχθρὸς προκηρυγμένως, ὡς μετ' ἑσκόου, ἐναντίον ὄλων τῶν χριστιανῶν, τὸν κτεδικάσεν ἀμέσως εἰς θάνατον. Παρθεύς λοιπὸν ἐγδυταν τὸν σεβασμιον τοῦτον γέροντα ἀπὸ τὰ φορέματά του, καὶ τὸν ἔφεραν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, ὅπου ἦτον συναχθέντων ἕνα ἄπειρον πλήθος ἀνθρώπων. Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἔφεραν ἐκεῖ καὶ τριάντα τρεῖς ἄλλους χριστιανούς, τοὺς ὁποίους κἀνεὶν βυζαντινὸν δὲν ἐδυνήθη νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν ἀθηναίαν Ὀρθόδοξον, καὶ τοὺς ἔφεραν περικυκλωμένους ἀπὸ Δημῖους καὶ ἀπὸ τιμωρητικὰ ὄργανα. Τοὺς εἶπον λοιπὸν ἐκεῖ, ὅτι ἐὰν δὲν ἀρνηθῶσι τὴν χριστιανικὴν Ὀρθόδοξον, ἔπρατε νὰ ὑποφέρωσι τὴν ποινὴν τῆς ἀγχόνης. Ολοι ὅμως μετὰ ἡρωικὴν σταθερότητα δὲν ἐδέχθησαν νὰ ἀρνηθῶσι τὸν Σωτῆρά των, μάλιστα ἐπαρκαλέσαν τὸν Ἐπίσκοπον νὰ τοὺς δώκῃ τὴν συγχώρησιν τῶν ἀμαρτιῶν τους, καὶ τὴν ὑστέραν εὐλογίαν του. Ὁ Ἐπίσκοπος εἰσήκουσε τὴν αἰτήσιν τους, καὶ ἀπ' οὗ τοὺς παρώρισσε πολλὰ νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸ πασάδειμά του, ἔβαλεν ὁ ἴδιος τὴν κεφαλὴν του ἐπάνω εἰς τὴν τιμωρητικὴν Αναβάθραν, καὶ εὐθὺς ὁ Δῆμιος τὸν ἀπεκεράλισεν.

Τοὺς χριστιανούς ὅμως ἐκείνους, τοὺς ὁποίους εἶχαν φέρῃ ἐκεῖ διὰ νὰ τοὺς φοβίσωσι περισσότερο, τοὺς ἐγύρισαν πάλιν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἀκολούθως τοὺς ἐξώρισαν ἀπὸ τὴν Αὐτοκρατορίαν. Τὴν Κεφαλὴν λοιπὸν τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ταβράκας τὴν ἔβαλαν ἐπάνω εἰς ἕνα Γαυρὸν μετὰ τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν. -- « οὗτος ἐστὶν Ἀπόστολος τῆς Χριστιανικῆς Ὀρθόδοξας, καὶ Ἐπίσκοπος τῆς Εὐρώπης. » -- Τὰ ἴδια λόγια ἐφαίνοντο γεγραμμένα καὶ ἐπάνω εἰς μίαν Κάσσαν, ἥτις περιεῖχε τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ ἦτον ἀπέξωθεν ζωγραφισμένη μετὰ τὸ σχῆμα τοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁποίαν τὴν ἐπεριτριγύρισαν διὰ μερικὰς ἡμέρας εἰς ὅλους τοὺς τόπους τοὺς κατοικημένους ἀπὸ τοὺς χριστιανούς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ὁ Ἐπίσκοπος ἔφερεν εἰς μετάνοιαν καὶ εἰς τὴν ἀθηναίαν πίστιν. Τὸ αἶμα τοῦ Ἐπισκόπου τὸ διατήρησαν οἱ χριστιανοὶ ἐκεῖνοι, καὶ τὸ διεμοίρασαν μετὰ τῶν Ἐγκατοικῶν χριστιανῶν εἰς τὰς διαφόρους Ἡλεις καὶ χωρὶς. Τὸ λείψανόν του, ἀπ' οὗ ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας ἐπάνω εἰς τὴν ἀναβάθραν διὰ νὰ τὸ βλέπωσιν οἱ χριστιανοὶ, τὸ ἐνταφίασαν ἔπειτα μετὰ μεγάλην εὐλάβειαν.

Ἐνας ἄλλος Ἀπόστολος, Αὐγουστίνος Φῶρ κατὰ τὸ ὄνομα, χρόνων 73 κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἀπ' οὗ ἀνιλεῖς ἐδάρη ἐξ ἐπιτυχῆς τῆς Διοικήσεως, ἀπέθανε μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Ὁ Κριτὴς, ὅστις εἰς τοῦτο τὸν κτεδικάσε, τὸν παρεκίνησε πολλὰ νὰ στοχασθῆ τὴν γεροντικὴν του ἡλικίαν, καὶ τὴν ποινὴν, τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ ὑποφέρῃ, ἐὰν δὲν ἀρνεῖται τὸν χριστιανισμόν. Οθεν καὶ ὅταν τὸν ἐβασάνιζαν, ὁ Κριτὴς τοῦ εἶπε -- « Τώρα ὁ Θεός σου σὲ ἐγκατέλειπεν » ὅχι, ἀπεκρίθη ὁ Αὐγουστίνος, ὁ Θεός μου μοὶ ἔδωκε δύναμιν νὰ ὑποφέρω ὅλας ταύτας τὰς βασάνους, καὶ ἀκόμι περισσότερο -- ὁ Κριτὴς τότε θυμωθείς μεγάλως, ἐδίδασκε νὰ τὸν κτυπῶσιν ἀνιλεῶς ἐπὶ πᾶσι τοῖς πρόσωπον, ἀπὸ τὸ ὅποιον καὶ ἀπέθανε.

ANNOBER, 7 Νοεμβρίου.

Ἐδημοσίευσθησαν ἐδῶ τὰ δὺς ἀκόλουθα Προστάγματα.

Γεώργιος Πρίγκιψ Ἀντιδιοικητῆς κτ.

Ἡ ἰδιαιτέρα καὶ μεγάλη κλίσις, τὴν ὁποίαν ἐδειξεν ὁ ἡγαπημένος καὶ ἀγαπῶμενος, ὁ Δούξ τῆς Καμβριδέας, διὰ τὸ Βασιλεῖον τοῦ Ἀννόβερ, μᾶς ἐκκίνησε νὰ τὸν φηρισώμεν ἐκεῖ γενικὸν Διοικητὴν, καὶ νὰ δώσωμεν πρὸς τὸ Β. Υ. του, τὴν Προεδρίαν τῶν πολιτικῶν τοῦ Ἀννόβερ καὶ τῶν ὄσων συγκροτησάντων ἐκεῖ τὸ κατὰ μέρος καὶ ἰδιαιτικὸν λεγόμενον Συμβούλιον.

Ἡμεῖς εἰμὲθα βέβαιοι, ὅτι ὅσοι οἱ πιστοὶ Ἐπαγγελματικοὶ τοῦ Τόπου, καὶ οἱ ἑπὶ τῆς τοῦ Βασιλείου τούτου θέλει ἀποδεχθῶσιν εὐ-

γνωμόνας τὴν νέαν ταύτην ἀπόδειξιν τῆς πρὸς αὐτοὺς πατρικῆς καὶ φιλοστοργίας, ὅτι ὁ καθ' εἰς θέλει ἐπιμεληθῆ εἰς τὸ Ἐπάγγελματόν του νὰ ἀκολουθήσῃ ὅλαις δυνάμεσι τὰς ἀόκνους φροντίδας, τὰς ὁποίας ἡμεῖς λαμβάνομεν πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου, καὶ ὅτι θέλει ἔγῳσιν ὄλην τὴν πεποιθισίν των εἰς τὰς διατάξεις καὶ εἰς τὰ μέσα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θέλει μεταχειρισθῶμεν, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὸν σκοπὸν τούτον.

Ἀννόβερ, 24 Οκτωβρίου 1816.

Γεώργιος Πρίγκιψ Ἀντιδιοικητῆς κτ.

Ἐκρίναμεν εὐλογον καὶ ἀναγκαῖον διὰ νὰ εὐκολύνωμεν καλλίωτερον τὴν Υπουργίαν μας, τὸ νὰ συστήσωμεν ἕνα ἰδιαιτερον Σώμα ἐνός κατὰ μέρος Συμβουλίου, διὰ νὰ μᾶς βοηθῆ μετὰ τὴν ἐμπειρίαν του εἰς τὰς μεγάλας καὶ ἀξιολόγους ὑποθέσεις τῆς Διοικήσεως, καὶ μάλιστα εἰς ὅσας ἀποβλέπουσι τοὺς Νόμους καὶ τὰ γενικὰ Διατάγματα τοῦ Τόπου, καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀνῶν εἰς τὰ ἀξιώματα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰ διάφορα πολιτικὰ Σώματα.

Ἡμεῖς κρίνομεν εὐλογον νὰ γνωστοποιήσωμεν τοῖς πᾶσι διὰ τῶν παρόντων, τὴν Διάταξιν ταύτην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐλπίζομεν τὰ πλέον ἐπωφελεῖ ἀποτελέσματα.

Ἀννόβερ, 22 Οκτωβρίου 1816.

ΠΑΡΙΣΣΙΟΝ, 5 Νοεμβρίου.

Σώζεται εἰς τὴν Γαλλίαν ἀκόμι μία ἀδύνατος φατρία συνθετημένη ἐξ ὑπερηφάνων καὶ δοξομανῶν, ἢ ἀνοήτων, αἵτινες ὀμιλοῦσι σαφῶς εἰς τὰς συναναστροφάς των, ὅτι ἀνίσως βρέχῃ πρὸ τεσσάρων μηνῶν, τὸ αἴτιον τούτου εἶναι οἱ Υπουργοί. Βλέπουσιν αὐτοὶ, ὅτι τὰ πάντα ἀποδεικνύουσιν εἰρήνην, ἀνάπαυσιν, ὁμόνοιαν, καὶ φωνάζουσι διὰ τοῦτο μεγάλως, ὅτι τὰ πάντα ἀπώλοντο. Αὐτοὶ ῥίπτουσι καθήμεραν τὸ κανόνιον, τὸ σημαντικὸν τοῦ Κοινοῦ καθοπλισμοῦ, καὶ προκηρύττουσι τὴν πατρίδα εἰς κίνδυνον ὡς εἰς τοὺς 1793. Αὐτοὶ δὲν ἠξεύρουσι νὰ κάμωσιν ὕβριν μεγαλητέραν ἐναντίον τῶν ὄσων ἀγκυρῶσι καὶ σέβονται τὸν Νομοθετικὸν Χάρτην, παρὰ τὸ νὰ τοὺς ἀνομαζῶσι Συμβουλευτάς, εἴτε ἐκ τῆς τάξεως τῆς Υπουργικῆς.

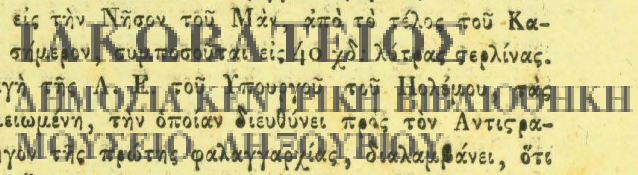
Ἀγαπᾷ ἕνας ὁ, τι ἀγαπᾷ καὶ ὁ Βασιλεὺς; ἄρα κατ' αὐτοὺς εἶναι ἐκ τοῦ Βουλευτηρίου αὐτοῦ. Θέλει ἄλλος, ὅτι τὰ προνόμια νὰ μὴ ἀναστυθῶσι τελείως, καὶ νὰ μὴ δοθῶσι πρὸς ὅσους δι' αὐτὰ κάμνουσι ὑαυρούς, διὰ νὰ μὴ ζημιωθῆ τὸ ἔθνος ὄλον; ἄρα εἶναι ἐκ τοῦ Βουλευτηρίου αὐτοῦ; ἀγαπᾷ ἕνας ἄλλος τὸ νὰ μὴ γίνηται ὀμιλία περὶ συμβιβασμῶν νομικῶς καὶ ἐγγράφως συμφωνηθέντων, διὰ νὰ μὴ ἀνατραπῆ ὄλη ἡ πολιτικὴ ἑταιρεία; ἄρα εἶναι ἐκ τοῦ Βουλευτηρίου αὐτοῦ. Θέλει, τέλος πάντων, ἕνας νὰ διαφυλάξῃ τὸν βῆσιμον καὶ θεμελιώδη Νόμον, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ὄρκισεν ὁ Βασιλεὺς, ὅστις τὸν ἔδωκε, καὶ ἡ Γαλλία, ἥτις τὸν ἀπεδέχθη μετ' εὐγνωμοσύνης; θέλει τὸ δίκαιον καὶ τὸ Νόμιμον, τὸ ὅποιον ὁ προφῆθεις Νόμος καθιεροῖ, καὶ τὸ μέρος ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ὁ ἴδιος τὸ προσαφελίζει; θέλει τὴν σερέωσιν τῆς Μοναρχίας, τὴν ὑπόληψιν καὶ τιμὴν τῆς Εὐρώπης, καὶ τὴν τελειώσιν καὶ κατὰπαυσιν τῆς Ἐπαναστάσεως; -- Πολλὰ καλὰ, εἶναι καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἰδίου Βουλευτηρίου. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ πράγματα εἶναι πάντοτε πράγματα, δὲν φαίνεται ἐκ τούτου ἴσως σαφῶς, ὅτι ὄλη ἡ Γαλλία εἶναι ἐκ τοῦ Βουλευτηρίου αὐτοῦ, καὶ ἐπομένως ὅτι εἶναι ἔθνος συντετὸν καὶ μετὰ λόγου;

-- II τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Δούξ τοῦ Καμβριδέας ἔλαβε τὴν τιμὴν καὶ ἐγευμάτισε τὸ παρελθὸν σάββατον μετὰ τοῦ Βασιλέως. Ὁ Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας ἐσυνάδευε τὸ Β. Υ. του.

-- Τὸ προῖον ἐκ τῆς ἀλιεύσεως τῶν Ἀριγγῶν ὀφάρων, τὴν ὁποίαν ἔκαμον οἱ Ἀγγλοὶ εἰς τὴν Νῆσον τοῦ Μᾶν, ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ Καλοκαυρίου ἔως τὴν σήμερον, ἐμπροσθέντα εἰς 40 ἡδὲ 50 τὰς σερλίνας.

-- Μία Διαταγὴ τῆς Ἀ. Ε. τοῦ Υπουργοῦ τοῦ Πόλεμου, τῆς 5 Νοεμβρίου σημεῖωμένη, τὴν ὁποίαν διευθύνει πρὸς τὸν Ἀντιστάρχην καὶ Ἀρχηγὸν τῆς πρώτης φιλανθρωπίας, διαλαμβάνει, ὅτι διὰ ἰδιαιτέρων καὶ ξεχωριστῶν συγκατάβασιν τῆς Α. Μ. οἱ στρατιω-

τικοί παντός βαθμού, όσοι είναι ανεπιτήδευτοι, ή οι καλοί και ικανοί εις τούτο, κατά την διάλυσιν του παλαιού στρατού, θέλει συνδράμωσιν όμωυ με τους έφφικιάλους, υποφφικιάλους, και στρατιώτας του παύου, τους αξίους αποδοχής, ή αναβάσεως εις το Βασιλικόν Ταγμα του Λεγεώνος της τιμής, εις τον προβιβασμόν, εις τις έχου να γένη κατά την πρώτην του Ιανουαρίου των 1817.

-- Ο Κύριος Βαρόν Πάσκουιερ εκλέχθη παρὰ της Α. Μ. από τους πέντε προβληθέντας νέους υποψηφίους, ως Πρόεδρος της Κάμερας των από τας επαρχίας Επιτρόπων. Αυτός έμβηκεν εις το αξίωμα του κατά την συνεδρίασιν των 13, την οποίαν ήνοιξεν ο ίδιος με ένα του λόγον. Τούτον θέλει τον αναφέρωμεν ακολούθως.

- Ητον έλπίς, ότι ο προς την Κάμεραν λόγος του Βασιλέως έμελλε να επιφέρη κάποιαν βελτίωσιν εις τα δημόσια χρήματα. Αλλ' εξ εναντίας αυτό εξέπεσον παρευθός, και τούτο ίσως, επειδή εξανοήγουν, ως θέλουσιν, από τον αυτόν λόγον, ότι θέλει καταστηθῆ αναγκαίον τὸ να ζητηθῶσι νέα δαπάναι, και αναπληρώσεις ζημιών του Ιερατείου.

-- 16 του αυτού.

Ο Κύριος Ζεγούιερ, περι τῆς δημηγορίας του οποίου ομιλοῦσ' τώρα δλαι αὶ συναναστροφαι, εκλέχθη σφδρα, ως θέλουσι, διότι εδημοσίωσε την δημηγορίαν ταύτην ως ένας Καλόγηρος, είτε Καπουκίνος, καθώς και τον ονομάζουσιν ολοι γενικῶς.

-- Θέλουσιν, ότι καθ' ην στιγμήν ή νεοσύστατος Κάμερα ήρχισε την συνεδρίασίν της, οι σκισιώδεις και ταραχοποιοί επάσχισαν ένένου να συγχύσωσι την κοινήν ήσυχίαν. Κάποια Συγγραμμάτια θερμητικὰ διεδόθησαν εις διαφόρους πόλεις της Πικαρδίας, του Αρταῶ, και της Γαλλικής Φιάνδρας, τα οποία ήρχοντο, ως λέγεται, από την Μητρόπολιν δια μέσου της Πόσας. Τα Συγγραμμάτια ταυτα περιγράφουσι τας διαφόρους φατρίας ώσαν να ήσαν έτοιμαι να κτυπηθῶσι, πράγμα, τὸ όποιον αποδίδεται εις την εναντίαν μέθοδον του πολιτεύματος των Υπουργών: Αυτά παριστάνουσι τον Θρόνον ως κλονούμενον, και έτοιμον να πέσῃ, και τελειόουσιν αναφερόμενα με μίαν εκκλητον γενικήν, είτε προσρέχοντα εις τὸ Έθνος.

Οί του Παρισίου Ανταποκριται μετά των Εφημερίδων της Αόνδρας θέλουσιν, ότι πραγματεύεται ολονένα να ψηφισθῶσιν 20 Ευγενεῖς (Πάριδες) ήγουν 16 από τους πρωτίστους του Ιερατείου, (εὐθὺς εφ' οὗ ή μετά της Αύλης της Ρώμης Εκκλησιαστική συμφωνία περιλεισθῆ,) και 4 κοσμικοί. οὔτοι, λέγουσιν, ότι είναι οι Γρατάρχει Σδυσσέτ και ο Μορτιέρ, και οι Κύριοι Σαμπανής, και ο Δεκάζης.

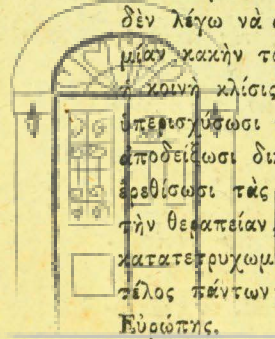
Η έρχομένη ήδη νέα Εποχή, δύναται να προξενήσῃ και μεγάλα κακά και μεγάλα κακά, καθώς ο όρθος λόγος και ή όρθή πολιτική, ή τα πάθη και αὶ προλήψεις υπερισχύουσιν εις τας έρευνας και λογοτριβάσμας. ο όρθος λόγος και ή πολιτική υποθέτοντα την Γαλλίαν όμογνώμονα με την Εύρώπην, επί λόγῳ δια να επανέλθωσιν οι Γαλλοι εις τον Εύρωπαϊκόν εκείνον πολιτισμόν, από τον όποιον ή επανάστασις τους έκαμε να αποτραπῶσι και να απομακρυνθῶσι, δύνανται, με τὸ να εμπνεύσωσιν εις τας έξω Μοναρχίας μίαν νέαν πεποιθήσιν, να φέρωσι και τὸ τυχηρόν τέλος της ενταυθα σάσεως και διατριβῆς των στρατευμάτων τους, και να μᾶς δώσωσιν έλπίδας να ιδῶμεν να ελαττωθῆ ένα μέρος κᾶν των δεινών εκείνων φορτίων, τα οποία μᾶς επεσώρευσεν ή άχρεία και ανόητος επανάστασις των 20 Μαρτίου. Εξ εναντίας τα Πάθη και αὶ προλήψεις δύνανται, δέν λέγω να ανατρέψωσι την Διοίκησιν, οὔτε να συστήσωσι σθερῶς μίαν κακήν τάξιν πραγμάτων, (επειδή και τα φῶτα των ανθρώπων, και κοινή κλίσις, ή ελευθερία, και τα συμφέροντα της Εύρώπης θέλει υπερισχύωσι πάντοτε), αλλά δύνανται να έγείρωσιν ανησυχίας, να αποδείξωσι δικαίους, φόβους ανυπέρκτους, να φαρμακεύσωσι και να ερεθίσωσι τας έμφυλίους και εσωτερικὰς διχνοείας, να βραδύνωσι την θεράπειαν, την οὔτω δυσίατον πάντοτε, ενός πολιτικού σώματος, κατατερυχωμένου από τόσας ήθικὰς ασθενείας, και να απομακρυνθῶσι τέλος πάντων, τον καιρόν της ύστερας μας αναφιλικίως μετά της Εύρώπης.

Εἴθε λοιπὸν ή λαλιὰ των παθῶν και των προλήψεων να συγῆσῃ άπανταχού, πρό πάντων δὲ εις τας Συνελεύσεις του Έθνους. Εἴθε ή μόνη κλίσις και γνώμη της Νομοθετικῆς ελευθερίας να έμφυχώσῃ τὸς άνδρς, εἴτινες εκλήθησαν τῶντι, ή κᾶν νομίζονται, ότι εκλήθησαν, δια να πραγματευθῶσι δημοσίως τας μεγάλας υποθέσεις της Επικρατείας.

-- Η Εφημερίς ή Κενσιτουσιενάλ: διαλαμβάνει πολλάκις κάποια άρθρα λόγου άξια και προσοχῆς περι της ενεσώσεως της Γαλλίας κατασάσεως. Από τα άρθρα αυτα δὲν είναι άκαιρον, ως νομίζομεν, τὸ να αναφέρωμεν τὸ εκόλουθον, ως αινιττόμενον την συνελευσιν της νεοσυντάκτου Κάμερας.

» Εἰς τους Τύπους εκείνους, οι όποιοι ἀπαλαμβάνουσι τὸ προέμιον, τὸ να έχωσιν ανθρώπους παρισκόνοντας τὸ Έθνος των, και όπου αὶ του Κοινου υποθέσεις είναι διατεταγμέναι καθὼς πρέπει να είναι, ή πρωτίτη φροντίς ενός εκάστου πολίτου είναι, τὸ να ζητῆ να μάθῃ προθυμότατα καθ' ην στιγμήν γίνεται ή Συνέλευσις, και μάλιστα έπειτα από μίαν νεωτέραν εκλογήν, ποία θέλει είναι ή διάθεσις και γνώμη, ήτις θέλει την διευθίνῃ, και ποία ή δύναμις και ή όρημῆ των φατριών. Δύσκολον πράγμα είναι να συμβῆ περι τούτου άπάτη εις την Αγγλίαν. Εκεί αποφασίζονται αὶ υποθέσεις κατά τας ίδίας εκλογάς, και κατά την επιβρόην, την οποίαν ή Διοίκησις ή οι Υπουργοί έχουσιν εις αυτάς. Δέν είναι τὸ ίδιον και εις την Γαλλίαν, όπου ήμεῖς εἰς τὸν καιρόν μας άκέραι εις τας πρέτας δοκιμάς, δια να εἰπῶ οὔτε, των πολιτικῶν μας Συνελεύσεων. Δέν εστάθη δυνατόν να λάβωμεν κάμμιαν δοκιμήν περι τούτου, οὔτε εις τον καιρόν της ταραχώδους επανάστασεως, οὔτε εις τον καιρόν της ανησύχου και φιλυπόπτου Μοναρχίας, ήτις ενασχολουμένη όλη διόλου εις ένα και μόνον πρόβλημα, εις εκείνο, λέγω, του να στηρίξῃ και να τελειοποιήσῃ την Τυραννίαν δια μέσου των ιδίων διαταγμάτων της Ελευθερίας, τὸ διεύσε με τόσῃν επιτηδεύτητα. Ολα λοιπὸν μᾶς λείπουσιν, οι κανόνες, τα παραδείγματα, και αὶ πατροπαράδοσεις. Δέν πηγαινει τινὰς με άλλον σκοπόν εις τας συνελεύσεις μας παρὰ με τας εδικὰς του ξεχωριστάς επιθυμίας, χωρὶς να γνωρίζῃ πόσον είναι αναγκαίον να υποφέρῃ και κάποιαν δαπάνην και ιδίαν στήρσιν, δια να κατορθώσῃ και να απολαύσῃ μίαν κοινήν και γενικήν Γνώμην. Δια τούτο δέν είναι εύκολον τὸ να προῖδῃ τινὰς τον σκοπόν και την κλίσιν όλων τούτων των διαφορετικῶν και διηρημένων επιθυμιών. Η διαφορὰ των ειδήσεων και του φωτισμοῦ είναι άνωφελής καθ' εἰς τήν: Αυτῆ προστατεύεται κᾶν από την πειθῶ, και από την σαφήνειαν: Αλλὰ πῶς πρέπει να λογκριάσωμεν τὸ μέρος εκείνο, τὸ όποιον πρέπει να αποδοθῆ και να εξοδευθῆ εις τας μερικὰς υποθέσεις, αὶ όποια κάμνουσι την κατάστασίν μας τόσον πολυπλοκον και άμφίβηλον: Ανίσως εμπόδια ανυπέρβλητα μᾶς εμποδίζωσι να αποφύγωμεν εκείνα τα συμβάντα, δια να θεραπεύσωμεν τας συμφορὰς εις τας όποιας αυτα μᾶς κατεβύθισαν, δέν έχομεν δια τούτο ολιγοτέραν ανάγκην να καταπραυνώμεν, και να καθημερώσωμεν τα κακά εκείνα, από των όποιων την ανάμνησιν αναβλύζει εις την Γαλλίαν μία πηγή διχνοειών, εν μία ευγενῆς και ελευθέρα δικαιοσύνη δέν ήθελε προφθάσῃ να τα εξαλείψῃ από την μνήμην μας.

Ημεῖς χωρὶς να ομιλήσωμεν πρότερον περι των βάσεων και αρχῶν, ομιλήσωμεν πρώτον χωρὶς να τὸ καταλάβωμεν περι των συμφερόντων εκάστῳ. Δέν πρέπει ίσως να δώσωμεν τὸ πρωτεῖον εις τας βάσεις και τας αρχάς; Δέν πρέπει ίσως να χρησιμεύσωσιν αυταί ως τειχῦται εις την ανακίνισίν μας, εφ' οὗ εφελάσαμεν εις μίαν Εποχήν, καθ' ην δέν θελομεν πλέον οὔτε ελευθερίαν υπερβολικήν, οὔτε εξουσίαν απεριόριστον; Τὸ ζήτημα τούτο, τὸ όποιον είναι ίδιον και χειρῶδες όλων των καιρῶν και Τόπων, είναι πολλά διαφορετικά χρειάζομεν και ανακίνουσι εις την εἰς τὸν καιρόν και την δύξαν ενός ισχυροῦ και κληρονομιῶν: Οθεν εἰς τα βέβαιον, ότι ζήτημα τόσον άκρίβη δὲν θέλει κεντρικῶς εἰς τὸν καιρόν μας. Ανίσως μία συνέλευσις άνωρεῖται μόνον εις δύο φατρίας, ήθελε δυναθῆ τινὰς να αποφασίσῃ προσητέρα, κατά τας εκλογάς, από ποῖον μέρος κρατῶσι τα Μέλη της Κάμερας των από τας επαρχίας

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΤΗΤΟΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΟΝ